

Ap.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 0 0 3 8 3 - 0 / 2021	
Érkezett: 2021 FEBR 18.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 6 db	<i>lu!</i>

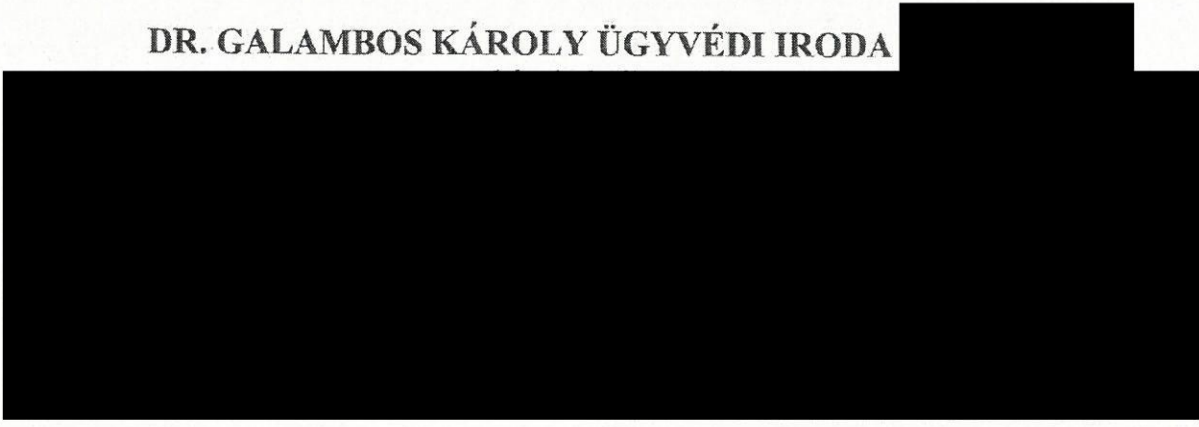
VESZPRÉMI TÖRVÉNYSZÉK VESZPRÉM	
Érkezett: postán, személyesen, faxon, e-mailben <i>KR. elvezés</i> 02.08. 2021 FEBR 09.	
Példány: 1	Mell.: 3 db
Az ügyirat száma: 2K 700802 2010.	

al

E.

15.

DR. GALAMBOS KÁROLY ÜGYVÉDI IRODA

Elektronikus benyújtás

[Veszprémi Törvényszék útján]

Tárgy: Alkotmányjogi panasz Veszprémi Törvényszék 2.K.700.802/2020/14-II. sorszámú – keresetet elutasító - ítélete ellen

Mélyen Tisztelt Alkotmánybíróság!

I. Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg
- a **Veszprémi Törvényszék 2.K.700.802/2020/14-II. sorszámú ítélete**
alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg.

Kérem Tisztelt Törvényszéket, hogy az Abtv. 53.§ (4) bekezdése alapján a panaszban támadott jogerős ítéleti döntés végrehajtását az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig szíveskedjék felfüggeszteni.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

[1] A jogerős ítélet az alábbi tényállást állapította meg:

A [REDACTED] szántó művelési ágú ingatlanok a felperes tulajdonában állnak. Az ingatlanügyi hatóság a művelési kötelezettség teljesítésével kapcsolatosan 2017. június 26-án helyszíni ellenőrzést tartott és megállapította, hogy a földhasználó nem teljesítette a művelési kötelezettségét. A területeket huzamosabb ideje nem művelték, ennek eredményeként szinte teljesen benötte a gaz. A földrészletek elhanyagoltak, a gyomnövényzet (magas aranyvessző, vadrózsa, stb.), valamint a lágyművelési és fűszárú növények elszaporodtak, melyek veszélyt jelentenek a szomszédos művelt területekre. Az ingatlanok az évek során teljesen elfásodtak, elbokrosodtak.

A hatóság felszólította felperest, hogy a művelési kötelezettségét 2017. november 30. napjáig teljesítse, mert ennek elmulasztása esetén intézkednek a földvédelmi bírság kiszabása iránt.

Az ingatlanokon 2017. december 01. napján a hatóság helyszíni szemlét tartott és megállapították, hogy felszólítás ellenére még mindig elhanyagoltak a területek, a gyomnövényzet, a lágyművelési és fűszárú növények eltávolítása nem történt meg, majd a hatóság a 10.191/5/2017. számú határozatával felperest a művelési kötelezettség elmulasztása miatt 127.640,-Ft földvédelmi bírság megfizetésére kötelezte, egyben a művelési kötelezettség elvégzésének határidejét 2018. március 07. napjában állapította meg.

Felperes a 2017. december 11-én kelt kérelmében a határidő hosszabbítását kezdeményezte és egyben igazolási kérelmet benyújtott a művelési kötelezettségére megállapított határidővel kapcsolatosan arra hivatkozva, hogy a szülei egészségi állapota miatt nem tudta kötelezettségét teljesíteni, mert a szülei idős nyugdíjasok, akiknek „olyannyira megromlott az egészségi állapota, hogy állandó felügyeletet igényelnek, amit kizárólag a felperes tud biztosítani”.

A hatóság felperes fenti kérelme alapján a 10191/6/2017. számú határozatával visszavonta a földvédelmi bírság megfizetésére kötelező határozatát, helyt adva az igazolási kérelemnek, egyben a kötelezettség elvégzésének határidejét 2018. április 07. napjában állapította meg.

Felperes a 2018. február 23-án kelt levelében kérte fenti határidő meghosszabbítását arra hivatkozással, hogy a környezetvédelmi és természetvédelmi hatóságtól kérte a terület kitisztításával kapcsolatos egyeztetést és ezen kérelem elintézéséig nem tud a vállalkozóval egyeztetni, amíg a környezetvédelmi hatóság az írtásra nem ad engedélyt.

A környezetvédelmi hatóság a VE-09Z/04318-7/2018. számú határozatával természetvédelmi előírásokkal augusztus 15-től február 28-ig engedélyezte a terület helyreállítási tevékenység elvégzését.

Fentiekre figyelemmel az ingatlanügyi hatóság a 2018. május 29-én kelt 10116/4/2018. számú határozatával a művelési kötelezettség elvégzésének határidejét meghosszabbította 2018. december 31. napjáig. Ismételten figyelmeztette a felperest, hogy ennek elmulasztása esetén intézkedik a földvédelmi bírság kiszabásáról.

A hatóság 2019. január 07-én tartott helyszíni szemle során megállapította, hogy felperes a kétszeri határidő hosszabbítása ellenére sem teljesítette a kötelezettségét, a területek elhanyagoltak, a gyomnövényzet, a lágyművelési és fűszárú növények eltávolítása nem történt meg.

A Veszprém Megyei Kormányhivatal Tapolcai Járási Hivatala a 2019. január 08-án kelt 10029/2/2019. számú határozatával felperest a [REDACTED]-ú ingatlanokon fennálló művelési kötelezettségének elmulasztása miatt 127.640,-Ft földvédelmi bírság megfizetésére kötelezte.

Felperes fellebbezéssel élt a döntés ellen, amit másodfokon alperes a 2019. április 05-én kelt 10037/2/2019. számú határozatával bírált el és az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A hatóság a termőföld védelméről szóló 2007. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Tfv.) 5. § (1) és 5. § (5) bekezdésével indokolta döntését, miszerint a földhasználó köteles a termőföldet művelési ágának megfelelő termeléssel hasznosítani, melynek teljesítését az ingatlanügyi hatóság rendszeresen ellenőrzi. Hivatkozott az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (Inyvtv.) végrehajtásáról szóló 1999. évi CIX. (XII. 29.) FVM rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 40. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakra, a szántó művelési ágú ingatlan nyilvántartásával kapcsolatos előírásokat illetően. Megállapította, hogy a hasznosítási kötelezettség tárgyában

indult eljárásban a hatóság 3 alkalommal is meghosszabbította az ügyfél kérelmére a teljesítési határidőt és azt méltányosan állapította meg 2018. december 31. napjában. Ezen határidőig a munkák elvégezhetőek voltak, míg a bírság kiszabására a Tfv. 24. § (4) bekezdése alapján került sor a 2. számú melléklet 2.1. pontja szerint.

[2] **Felperes keresetet nyújtott be** fenti határozatok bírósági felülvizsgálata iránt és elsődlegesen a határozatok megváltoztatásával a földvédelmi bírság kiszabásának mellőzését, másodsorban a határozatok megsemmisítését és alperes perköltségben történő marasztalását kérte. Részletezte az eljárás előzményeként, hogy a helyszíni ellenőrzés során mikor, milyen megállapításokat tettek. Álláspontja szerint indokolatlan és szükségtelen volt a földvédelmi bírság kiszabása, mivel felperes, mint tulajdonos más érdekek védelmét biztosította a terület érintetlenül hagyásával. E körben Alkotmánybírósági döntésekre utalt. Érvelése szerint a hatóság engedélyezte a teljesítési határidő módosítását, ezért nem lehet hivatkozni a felperes mulasztására. Nem volt megalapozott a művelési kötelezettség felszólítására vonatkozó kötelezettség más szakhatósági állásfoglalások beszerzése nélkül. A bírság kiszabása felperes tulajdonosi jogait és földhasználói érdekét is sérti, mivel a biológiai sokféleség megőrzésére vonatkozó természetvédelmi közérdekek is sérülnek. Felperes, mint tulajdonos jogosult azt eldönteni, hogy művelésben tartja a területet, vagy pedig pihenteti. Jogsértésként hivatkozott a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény (Tvt.) 38. § (1) bekezdésére, amely szerint a természetvédelmi hatóság engedélye szükséges a terület helyreállításához, jellegének, használatának megváltoztatásához. Ezt azonban az ingatlanügyi hatóság nem vette figyelembe, amikor a teljesítési határidőt 2018. december 31-el előírta. [REDACTED] a területe, mint természetvédelem alatt álló terület, védelem alatt áll, ahol a természetvédelmi előírásoknak megfelelően tilos a cserjéirtás, egyeztetni kell a tevékenység módját a területileg illetékes tájegység vezetővel és fészkelési időszakon kívüli időszakban kell elvégezni a tevékenységet. Mindezt nem vette figyelembe az ingatlanügyi hatóság. Felperes álláspontja szerint a terület nem felel meg az Inyvtv., Vhr. 40. § (1) és (2) bekezdésében írt feltételeknek, mert a terület nem áll rendszeres szántóföldi művelés alatt. A természetvédelmi hatóság a legeltetési hasznosítási módot javasolta a területen. Érvelése szerint a természetvédelmi tényezők folytán megváltozott a földterület művelési ága és az nem róható felperes terhére, mert nem írták elő a gyomnövények megtelepedésének, terjedésének megakadályozását, csak „a művelési kötelezettség” teljesítését. A határozat nem rendelkezik arról, hogy a bírságot a Tfv. 24. § (1) bekezdés mely rendelkezése alapján állapította meg, csupán következtetni lehet a 2. számú melléklet 2.1. pontjára az Aranykorona érték alapján megállapított összegre. Felperes álláspontja szerint a hatóság nem tisztázta a tényállást, így nem állapítható meg, hogy milyen kötelezettség elmulasztása miatt szabták ki a szankciót. A Tfv. fogalmi előírása

nem határozza meg, hogy mit ért hasznosítási vagy művelési kötelezettség alatt, ezt pontosan elő kellett volna írni a határozatokban ahhoz, hogy a hatóság a tulajdonossal szemben a következményeket alkalmazza. Bíróság kiszabásának azért sincs helye, mert a Tfv. 24. § (3) bekezdés a) pontjában írt 1 éves határidőt a tudomásra jutástól a hatóság elmulasztotta. 2017. július 12-től több, mint 1 év eltelt a bíróság kiszabásáig. Nem indokolta a hatóság azt sem, hogy miért nem alkalmazott figyelmeztetést a közigazgatási szankciókról szóló 2017. évi CLXXIX. törvény 2. § (1) bekezdése szerint. Érvelése szerint megsértették a Közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 44. §-ában foglaltakat, amikor nem vonták be az eljárásba a környezetvédelmi hatóságot, illetve a nemzeti park igazgatóságot szakhatósági állásfoglalás beszerzése iránt, illetve ügyfélként nem értesítették az eljárásról. Hangsúlyozta, hogy a Tvt. 38. § (1) bekezdése alapján a védett természeti területen gondoskodni kell a terület eredeti állapotának megőrzéséről, a növényzet megőrzéséről, a vadon élő állatokról, stb.. Álláspontja szerint, a földvédelmi eljárásban megállapított ügyintézési határidőt is megsértette a hatóság, amikor 30 napon belül nem intézkedett.

[3] Alperes a határozatban foglalt indokait fenntartva a kereset elutasítását és perköltség megállapítását kérte. Hangsúlyozta, hogy felperes kérelme alapján méltányosságból engedélyezték a határidő hosszabbítását, amelynek nem tett eleget. A teljesítési határidő meghatározásánál pedig figyelembe vették a természetvédelmi hatóság által megállapított határidőt is a helyreállítási tevékenység elvégzésével kapcsolatosan. Felperes nem jelezte azt, hogy nincs tisztában a művelési kötelezettségével, amit kérdésessé tesz, hogy vétel jogcímen szerezte meg a szántó ingatlan tulajdonát, így nyilván megfelelő szintű gazdasági ismeretekkel kell rendelkeznie. Alperes nem az eredetileg kitűzött határidő nem teljesítése miatt szabta ki a bírságot, hanem az új határidő elmulasztása miatt. Így az eljárási határidőket nem sértette meg. Azt elfogadta alperes, hogy több módja is van a hasznosítási kötelezettség teljesítésének, de ez nem eredményezheti azt, hogy a terület elhanyagolt állapotban legyen. A művelési ág változását felperes köteles bejelenteni, amit nem tett meg.

[4] A Veszprémi Törvényszék a 2. K. 700.802/2020/14-II. sorszámú, 2020. december 2-án kelt ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte felperes indítványozót az államnak 30.000,- Ft eljárási illeték, az alperes részére 90.000,- Ft perköltség megfizetésére. A keresetet a törvényszék megalapozatlannak ítélte meg, amelyet az alábbi indokokkal támasztott alá.

[5] Közigazgatási perben a bíróság a határozat jogszerűségét a Közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.) 2. § (4) bekezdése és 85. § (1) bekezdése alapján a kereseti kérelem keretei között vizsgálja.

Felperes keresete alapján a bíróságnak abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy terhelte-e felperest a területtel kapcsolatosan művelési kötelezettség, ha igen, azt teljesítette-e és van-e alapja a bírság kiszabásának.

Felperes álláspontja szerint, miután a hatóság engedélyezte a teljesítési határidő módosítását, ezért felperes mulasztására hivatkozni nem lehet.

Ezen felperesi érveléssel összefüggésben arra utal a bíróság, hogy a Tfv. 5. § (1) bekezdése értelmében, a földhasználó – ha e törvény, vagy az e törvény végrehajtására kiadott jogszabály másként nem rendelkezik, választása szerint – köteles a termőföldet művelési ágának megfelelő termeléssel hasznosítani, vagy termelés folytatása nélkül a talajvédelmi előírások betartása mellett a gyomnövények megtelepedését és terjedését megakadályozni (hasznosítási kötelezettség).

Fenti kötelezettsége a tulajdonosnak, a földhasználónak egész gazdálkodási időszakban fennáll, azaz folyamatos tevékenységet kíván meg, amit nem lehet teljesítési határidőhöz kötni.

Az, hogy a hatóság méltányosan bírálta el felperes teljesítési határidővel kapcsolatos halasztás iránti kérelmét (gondozásra szoruló szüleinek egészségi állapota miatt; a környezetvédelmi hatósági eljárás miatt; vállalkozóval a munka egyeztetése miatt, stb.) az nem azt jelenti, hogy felperest mulasztás nem terheli.

[6] A 2017. június 26-i helyszíni ellenőrzésen már megállapította a hatóság, hogy felperes nem tett eleget a művelési kötelezettségének, majd 2017. december 01-én újabb helyszíni szemlén rögzítették azt, hogy kötelezettségét a későbbiekben sem teljesítették. A hasznosítási kötelezettség elvégzését 2018. december 31-ig biztosították felperes számára, megállapítható tehát, hogy felperes számára méltányosan és megfelelő határidőt biztosítottak a munkák elvégzésére, ezért felperesi mulasztásra a hatóság jogszerűen hivatkozott.

A felperes azon érvelését illetően, hogy a terület nem áll rendszeres szántóföldi művelés alatt, így az Inyvtv., Vhr. 40. § (1) és (2) bekezdésében írtak nem teljesülnek a következőkre utal a bíróság. A Vhr. 40. § (1) bekezdése értelmében szántó művelési ágban kell nyilvántartani azt a területet, amely rendszeres szántóföldi művelés alatt áll, tekintet nélkül arra, hogy azt hasznosítják, vagy átmenetileg a termelés folytatása nélkül termőképes állapotban tartják (ugarolják), illetve parlagon hagyják. A Vhr. 40. § (2) bekezdés a)-e) pontja állapítja meg azokat az eseteket, amikor az (1) bekezdésben foglaltakon túlmenően is szántó művelési ágban kell nyilvántartani a területet.

A felperes jogsérelme az, hogy a több évtizede kialakult jelenlegi állapotot nem vizsgálta a hatóság és jogsértően mellőzte a természetvédelmi hatóság bevonását.

Az ingatlan-nyilvántartás adatai szerint nem vitásan a perbeli ingatlanok szántó művelési ágban vannak nyilvántartva.

[7] Az, hogy a terület jelenleg elhanyagolt állapotban van, az felperes mulasztásának a következménye, ahogy a 2017. június 26-i helyszíni szemle során felvett jegyzőkönyvből is megállapítható „a terület elhanyagolt, a gyomnövényzet, a lágú- és fűszárú növények elszaporodtak, a tulajdonos a művelési kötelezettségének nem tett eleget”. A feljegyzés szerint látható, hogy a területet huzamosabb ideig nem művelték, szinte teljesen benőtte a gaz. A Tfv. 5. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően a földhasználó köteles a termőföldet művelési ágának megfelelő termeléssel hasznosítani.

A Tfv. 3. §-a kimondja, hogy a termőföld művelési ágának megváltoztatását - az erre vonatkozó jogszabály rendelkezéseinek megfelelően - be kell jelenteni az ingatlanügyi hatóságnak, amely a bejelentés elmulasztása esetén földvédelmi bírságot szab ki.

A művelési ág változás bejelentésére tehát külön eljárási szabályok vonatkoznak és a tulajdonos, a földhasználó nem hivatkozhat a művelési ág megváltozására akkor, amikor a mulasztása miatt a hatóság a jogszabályban írt kötelezettségének eleget téve folytatja le az eljárást és szankciót alkalmaz.

A Tfv. 5. § (5) bekezdése értelmében a 1)-(4) bekezdésben előírtakat az ingatlanügyi hatóság rendszeresen ellenőrzi.

A hatóság fenti ellenőrzési kötelezettségének tett eleget és vizsgálta azt, hogy ha a tulajdonos nem is folyamatosan, de az újabb és újabb határidőre teljesítette-e művelési kötelezettségét.

[8] Az a felperesi hivatkozás, hogy nem áll a terület rendszeres szántóföldi művelés alatt, az éppen felperes mulasztásából adódik, hiszen a jelenlegi állapot kötelezettségének nem teljesítésének a következménye.

Nem a védett természeti terület miatt alakult ki a jelenlegi állapot, hanem azért, mert felperes a hasznosítási kötelezettségének nem tett eleget. Ez azonban nem eredményezi azt, hogy a művelési kötelezettség elmulasztása miatt az ingatlan „átkerül” egy másik művelési ágba.

A természetvédelmi hatóság csupán azt az idővállumot jelölte ki felperes kérelme alapján, amikor a tulajdonos a művelési kötelezettségét természeti károsodás nélkül tudja teljesíteni, azaz az irtást elvégezheti és ezt figyelembe vette az ingatlanügyi hatóság is.

Felperes alaptalanul hivatkozott arra jogsértésként, hogy a természetvédelmi hatóság engedélyének beszerzését az alperes elmulasztotta.

A Tvtv.38. § (1) bekezdés a)-j) pontja állapítja meg, hogy mihez szükséges a természetvédelmi hatóság engedélye. Jelen esetben ilyen eljárásról nincs szó, mivel az ingatlanügyi hatóság jogszabályban írt kötelezettsége alapján a művelési és hasznosítási kötelezettség elmulasztását ellenőrizte, melyhez a természetvédelmi hatóság bevonására nem volt szükség. Felperes nem folytat semmilyen tevékenységet, amely a Tvtv. 38. §-ában szerepel.

Alaptalan az a felperesi hivatkozás, hogy a hatóság elmulasztotta előírni és pontosan meghatározni, hogy mit is jelent a hasznosítás, illetve művelési kötelezettség, amely definíciókat a jogszabály sem rögzíti, enélkül pedig a felperes mulasztását megállapítani nem lehet.

[9] A bíróság utal arra, hogy amennyiben a tulajdonosnak, a földhasználónak hiányos ismeretei vannak a termőföld védelmével és hasznosításával kapcsolatban, úgy megfelelő szakember segítségét igénybe veheti, de nem hivatkozhat ismeretének hiányára, mentesítésként akkor, ha már a jogkövetkezmények alkalmazására kerül sor a mulasztása miatt.

Utal arra a bíróság, hogy a Tfv. 5. § (1) bekezdés egyértelműen meghatározza, hogy akár termeléssel hasznosítja a földhasználó a területet, vagy a talajvédelmi előírásokat betartva termelést nem folytat, minden esetben „a gyomnövények megtelepedését és terjedését kell megakadályozni (hasznosítási kötelezettség).

A már ismertetett helyszíni jegyzőkönyvekből azonban egyértelműen megállapítható, hogy felperes elmulasztotta huzamosabb ideig ezen kötelezettségét, hiszen a területet teljesen benőtte a gaz, elhanyagolt, gyomnövényekkel van tele.

A Tfv. 24.§ (1) bekezdés a) pontja értelmében földvédelmi bírságot (a továbbiakban: bírság) köteles fizetni az, aki elmulasztja a termőföld hasznosításával kapcsolatos általános vagy ideiglenes hasznosítási kötelezettségét.

A Tfv. 24. § (4) bekezdése szerint az (1) bekezdés a) pontja és b) pont ba) alpontja szerinti földvédelmi bírságot a földhasználóval szemben kell kiszabni. Ha a földhasználati nyilvántartásban nincs bejegyzett földhasználó, a földvédelmi bírságot a tulajdonossal szemben kell kiszabni. A 25. § (1) bekezdése értelmében a bírság mértékét e törvény 2. melléklete tartalmazza.

A földvédelmi bírságot megállapító elsőfokú határozat a bírságszámítással kapcsolatban a Tfv. 24. § (1) bekezdés és 2-es számú melléklet 2.1. pontjára hivatkozott. Az, hogy a részletszámítások a határozatban nem szerepelnek, a határozatot jogszerűtlenné nem teszik, a bírság összegét az ingatlan-nyilvántartás szerinti Ak értéknek megfelelően állapította meg a hatóság.

[10] Felperes hivatkozott arra is, hogy a bírság kiszabására egy éves határidő áll a hatóság rendelkezésére, amit elmulasztottak, így az jogszerűtlen.

A Tfv. 24. § (3a) bekezdése értelmében nincs helye földvédelmi bírság kiszabásának, ha a cselekménynek az ingatlanügyi hatóság tudomására jutásától számított egy év, illetve a

cselekmény elkövetésétől számított öt év eltelt. A határidő számításakor a jogorvoslati eljárás időtartamát nem kell figyelembe venni.

A bíróság arra utal, hogy a földvédelmi bírság kiszabására azért került sor, mert felperes a 2018. december 31-i teljesítési határidőt elmulasztotta. Ezen mulasztásáról a hatóság a 2019. január 07-i helyszíni szemle során szerzett tudomást, melyhez képest 2019. január 08-án a bírságot kiszabó határozatot meghozták, következésképpen a jogszabályban írt egy éves határidőt a hatóság nem mulasztotta el. Alaptalan felperesnek a kezdő határidővel kapcsolatban 2017. július 12-i időpontra történő hivatkozása, figyelemmel arra, hogy ezen mulasztásával összefüggésben bírság kiszabására nem került sor, éppen a kérelme alapján méltányos elbírálás folytán volt lehetősége arra, hogy művelési kötelezettségét 2018. december 31-ig teljesítse.

Felperes jogsértésként hivatkozott arra, hogy a hatóság bírság helyett nem a figyelmeztetést alkalmazta, amely a közigazgatási szabályszegések szankcióinak átmeneti szabályairól, valamint a közigazgatási eljárásjog reformjával összefüggésben egyes törvények módosításáról és egyes jogszabályok hatályon kívül helyezéséről szóló 2017. évi CLXXIX. törvény alapján irányadó.

[11] Utal arra a bíróság, hogy a Szankció törvény 1. § (1) bekezdése értelmében, a fejezet hatálya az Általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény hatálya alá tartozó közigazgatási hatósági eljárás során megállapított jogszabálysértések (a továbbiakban: közigazgatási szabályszegés) esetén a közigazgatási hatósági ügyben érdemi döntéssel kiszabható jogkövetkezményekre (a továbbiakban: közigazgatási szankciók) terjed ki.

Az 1. § (2) bekezdése értelmében közigazgatási szankció

- a) a figyelmeztetés,
- b) a közigazgatási bírság,
- c) az elkobzás és
- d) a jogszabályban meghatározott, egyéb szankció.

Jelen ügyben a földvédelmi bírság kiszabására nem az Ákr. hatálya alá tartozó közigazgatási eljárásban került sor, mivel az a Tfv. 24. § (1) bekezdésén alapul, amely szerint földvédelmi bírságot „köteles” fizetni az, aki elmulasztja a hasznosítási kötelezettségét. A jogalkotó nem biztosított az ingatlanügyi hatóság számára mérlegelési lehetőséget, mert mulasztás esetén a bírságot ki kell szabnia.

Felperes azon hivatkozásával kapcsolatosan, hogy a hatóság elmulasztotta a természetvédelmi hatóságot szakhatóságként bevonni, illetve az eljárásról ügyfélként értesíteni, a következőkre utal a bíróság.

A Ket. 44. § (1) bekezdése értelmében törvény vagy kormányrendelet az ügyben érdemi döntésre jogosult hatóság számára előírhatja, hogy az ott meghatározott szakkérdésben más hatóság (a továbbiakban: szakhatóság) kötelező állásfoglalását kell beszereznie. A szakhatóság olyan szakkérdésben ad ki állásfoglalást, amelynek megítélése hatósági ügyként a hatáskörébe tartozik, ennek hiányában törvény vagy kormányrendelet annak vizsgálatát szakhatósági ügyként a hatáskörébe utalja.

[12] Megállapítható, hogy a termőföld védelmével kapcsolatos hatósági eljárásban az ingatlanügyi hatóság számára a jogszabály nem írja elő szakhatóság bevonását, mivel az ingatlanügyi hatóság hatáskörébe tartozik annak ellenőrzése, hogy a földhasználó a művelési ágának megfelelő termeléssel hasznosítja, műveli-e a területet. A felperes sem jelölt meg olyan jogszabályt, ami a szakhatóság bevonását előírná. A Tvtv. 39. § (1) bekezdése írja elő, hogy védett természeti területen közvetlen kihatással lévő, vagy azt közvetlenül érintő

hatósági eljárás során a természetvédelmi hatóság – kivéve, ha a tevékenység környezeti hatásvizsgálat vagy egységes környezeti használati engedélyköteles – ha a szakhatósági közreműködés törvényben meghatározott eljárási feltételei fennállnak, szakhatóságként működik közre az a)-i) pont alatt felsorolt esetekben. Ilyen például a telekalakítás, építés, nyomvonalas létesítmény, stb., azonban a termőföld hasznosítási kötelezettség ellenőrzése nem szerepel a szakhatósági eljárással érintett körben.

A bíróság megállapította, hogy a hatóság tisztázott tényállás alapján az irányadó anyagi és eljárási jogszabályoknak megfelelően döntött, ezért az alaptalan keresetet a Kp. 88. § (1) bekezdése alapján elutasította.

[13] A bíróság a pereszes felperest a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése szerint kötelezte a pereszes alperes javára a Pp. 81. § (1) és (3) bekezdése alapján költségjegyzékkel felszámított perköltség megfizetésére a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a alapján, valamint az illetékfeljegyzés folytán le nem rótt illeték megfizetésére. Az ítélet ellen a Kp. 99. § (1), (2) bekezdése alapján fellebbezésnek nincs helye.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

[14] Felperes indítványozó a fellebbezést, mint jogorvoslatot a közigazgatási eljárásban kimerítette, a bíróság az ítélet ellen a fellebbezést kizárta. Felperes indítványozó ezt az indítványában is kifogásolja.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

[15] Felperes jogi képviselője a Kúria II. fokú végzését elektronikus úton 2020. december 9-én vette át, így a 60 napos határidő **2021. február 7. napján jár le**. Mivel február 7-e vasárnapra esik, az indítvány 2021. február 8-án hétfőn legkésőbb benyújtható.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

[16] Felperes indítványozó érintettnek tekintendő, mert az I-II. fokú bíróság vele szemben hozott a perújítási kérelmet visszautasító döntést olyan módon, hogy a bíróságnál – a közvetlenül elbírálendő kereset tekintetében – a mai napig nem született bírósági döntés felperes ügyében.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

[17] Alapjogsérelem, amely bírói döntést érdemben befolyásolta a következő.

[18] A közigazgatási per olyan eljárás, amelyben egy döntés-felülvizsgálat folyik, a megelőző eljárásban született közigazgatási tevékenység törvényességéről.

A felperesi kereset kapcsán a közigazgatási jogvitában a bíróságnak arról kellett döntenie, hogy

- a művelési kötelezettség, mint tevékenység folytatása az adott területen a felperest a bár szántóként nyilvántartott, de ténylegesen nem ilyen rendeltetésű területen miként terhelte a terület fizikai, biológiai változása következtében;

- a területnek a NATURA 2000 területi védettség alá tartozása a területen levő növényzet irtását a szakhatóság állásfoglalásának figyelembe vétele nélkül miként rendelhette el az ingatlanügyi hatóság;

- - a bírság szankciónak feltétlenül volt-e helye.

Felperes szerint a bíróság ezekre a kérdésekre nem adott az ítéletében indokolt és elfogadható választ, azaz a törvényességi feltételek vizsgálata nem történt meg.

[19] Az ügy kapcsán felmerült alkotmányjogi jelentőségű kérdés a következő.

[20] A művelési kötelezettség elmulasztása miatti eljárásban a NATURA 2000 területeken miért nem semmisítette meg a törvényszék a közigazgatási döntést, azon okból, hogy a természetvédelmi hatóság nem vett részt a földvédelmi eljárásban, és mint szakhatóság nem tudott nyilatkozatot tenni [Ákr. 55.§ (1) bekezdés].

Az Ákr. 56. §-a alapján a perben szakhatóságot meg kellett volna keresni a természetvédelmi követelmények érvényesítésével kapcsolatban a földvédelmi eljárás során. Ennek elmulasztása jogszabálysértő.

A Balaton-felvidéki Nemzeti Park Igazgatóság (Csopak, Kossuth u. 16.) a 31/1997.(IX.23.) KTM rendelet alapján, mint természetvédelmi hatóság hatáskörébe tartozik a nemzeti park területén – ahová az érintett ingatlanok is tartoznak – a természetvédelmi hatósági feladatok ellátását.

A KTM rendelet hatályba lépése előtt már védetté nyilvánításra került [redacted] /jes b [redacted] n foglaltak szerint, így a felperes tulajdonát képező, a per tárgyaként szereplő [redacted] gatlanterületek.

Az eljárás során az I-II. fokon eljáró hatóság és bíróság nem vette figyelembe a keresetlevélben is hivatkozott Veszprémi Járási Hivatal Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főosztály Természetvédelmi Osztály 2018. május 28. napján kelt VE-09Z/04318/7/2018. sz. 2019. december 31-ig hatályos terület-helyreállítási engedélyező határozatát.

A Tapolcai Járási Hivatal Földhivatali Osztálya 2019 január 8-án kelt 10.029/2/2019. sz. határozata és Veszprém Megyei Kormányhivatal 2019. április 5-én kelt 10.037/2/2019.s z. határozata, és az ezt helyben hagyó bíróság jogerős ítélete alaptörvény ellenes.

Felperes álláspontja szerint a védett természetvédelmi területen (amely NATURA 2000 terület is egyben) a művelési kötelezettséget elrendelni és bírságot alkalmazni a természetvédelmi hatóság határidőhöz kötött határozata figyelmen kívül hagyásával alaptörvény ellenes helyzetet idézett elő.

Ennek a folyamatnak a megállapításának okából kéri indítványozó a jogerős törvényszéki ítélet végrehajtásának a felfüggesztését az Alkotmánybíróság döntéséig.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

[21] Indítványozó az I-II. fokú bírósági határozatok alaptörvény-ellenességét az Alaptörvény alábbi rendelkezéseire alapja:

I. cikk

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

Ennek érvényesülése körében:

Alaptörvény P) cikk

(1) A természeti erőforrások, különösen a termőföld, az erdők és a vízkészlet, a biológiai sokféleség, különösen a honos növény- és állatfajok, valamint a kulturális értékek a nemzet közös örökségét képezik, amelynek védelme, fenntartása és a jövő nemzedékek számára való megőrzése az állam és mindenki kötelessége.

(2) A termőföld és az erdők tulajdonjogának megszerzése, valamint hasznosítása (1) bekezdés szerinti célok eléréséhez szükséges korlátait és feltételeit, valamint az integrált mezőgazdasági termelés szervezésre és a családi gazdaságokra, továbbá más mezőgazdasági üzemekre vonatkozó szabályokat sarkalatos törvény határozza meg.

IV. cikk

(1) Mindenkinek joga van a szabadsághoz és a személyi biztonsághoz

XXIV. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

XXVIII. cikk

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

[22] A megsemmisíteni kért bírói döntések indítványozó szerint az alábbi indokok miatt sértik az Alaptörvény fentebb megjelölt rendelkezéseit.

[23] *Az alapvető jogok védelmére vonatkozó bírói védelemhez való jog sérelme [Alaptörvény I. cikk (1) és (3) bek.].*

Indítványozó szerint az eljáró bíróságok nem tettek eleget a felperest megillető alapvető jogok tiszteletben tartása iránti és e jogok védelmére vonatkozó kötelezettségüknek.

A felperes tekintetében ugyanis nem biztosították a természeti értékek megőrzéséhez való jogát, amely az indítványozónak, de az állami szerveknek is kötelezettsége.

A földvédelmi érdekek érvényesítése során hivatalból indított eljárásban, ezen érdekek mellett az eljáró állami szervek és bíróság más Alaptörvényben védendő érdeket, kötelezettséget nem vett figyelembe.

[24] *A szabadsághoz és biztonsághoz való jog sérelme [Alaptörvény IV. cikk (1) bek.].*

A szabadsághoz és biztonsághoz való jog nemcsak az embernek törvénytelen, határidő nélküli vagy embertelen körülmények közötti fogva-tartása elleni alapjogi biztosítását, illetve a sérelmek elleni fellépés lehetőségét jelenti, hanem az ember életének megéléséhez, az emberi természeti környezet megtartásának, megóvásának kötelezettségét, és az emberi együttélés keretei között az ember olyan magatartása kifejtése biztosítását, és ennek indokolatlan és alaptalan korlátozását, amely képes a természeti értékek, a biológiai sokféleség megőrzésére. Indítványozó szerint a természetvédelmi területen, ha az ember a biológiai biztonsága érdekében a köves, fás-bokros területen nem kíván „szántó” művelési tevékenységet végezni (az indítványozó nem változtatott művelési ágat) a természet megőrzése érdekében, a művelési kötelezettséget nem lehet elrendelni és nem lehet bírsággal sújtani. Az ugaroltatás a földterület természetes hasznosítási formája. A biztonság az élet emberi megélésének, a szükségletek kielégítésének, a természet értékei fenntartásának követelményét is jelenti.

Ez az alapvető jog sérelmet szenved, ha az Alaptörvényben biztosított jogokat az állam, illetve állami szervek – jelen esetben a közigazgatási szerv - vagy pedig az emberi együttélés további alanyai nem biztosítják.

Jelen esetben ez sérelmet szenvedett, mert a felperes által közvetlenül a keresetlevélben a bírósághoz benyújtott kérelmét a bíróság csak hosszú idő elteltével, a természeti körülmények sérelmével bírálta el, a művelési kötelezettség elrendelésével. Az indítványozó ugyanis a bíróság előtt a jogait nem tudta érvényesíteni.

Ehhez a biztonsághoz való joga, pedig az indítványozónak abban állt, hogy ügyében nem került sor a természet körülményeinek megtartásával kapcsolatos érdekek érvényesítésére, pártatlan, befolyásmentes, érdemi vizsgálatra.

Felperes indítványozó szerint ez által az eljáró közigazgatási szervek és bíróság az Alaptörvény IV. cikk (1) bekezdésében foglaltak megsértésével, alaptörvény-ellenességet idéztek elő a kereset elutasításával.

[25] *A nem részhajló, indokolt hatósági eljáráshoz való alapvető jog sérelme* [Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés]

Felperes indítványozó szerint a természetvédelmi követelmények sérelmével járt a közigazgatási határozatok meghozatala, (és a bírósági ítélet), mert a területek védettségét és NATURA 2000 területi körbe tartozó, a területen a biológiai sokféleség megőrzésére vonatkozó kötelezettség előírásainak betartása nem történt meg.

Az eljárás során mellőzésre került a természetvédelmi követelményeket érvényesítő határozatnak az I-II. fokon eljáró földvédelmi hatóság által történő figyelembe vétele a döntése meghozatalánál.

Indítványozó szerint az ügyintézési határidő túllépése miatt sem lehetett volna indítványozóval szemben bírságot alkalmazni, mint amelyre a Tisztelt Alkotmánybíróság a gyakorlatában már rámutatott. Így ezt a bírságot a bírósági eljárásban a bíróságnak mellőzni lett volna szükséges.

[26] *A tisztességes, igazságos, pártatlan, időszerű bírósági eljáráshoz való alapvető jog sérelme* [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése megsértése]

A tisztességes eljáráshoz való alapvető jog sérelmét jelentette felperes indítványozó számára az a bírósági eljárásban az alábbi tényezők, körülmények.

[27] A bíróságok *contra legem* nem vették figyelembe az **Alaptörvény P. cikkében** rögzített, mindenkit – de különösen az állami szerveket terhelő – védelmi kötelezettséget.

É tekintetben indítványozó hivatkozik a 20/2017. (VII. 18.) AB határozatban kifejtett alkotmányos indokokra.

A bíróság által az Alaptörvény és a jogszabály alkalmazása kötelező. A felperes keresetében foglaltakra tekintettel a bíróság nem adta indokát annak, hogy a „művelési kötelezettség” az adott természeti védelem alatt álló területen mit jelent, hiszen a valóságos állapotában a terület már nem szántó művelési ágnek felel meg. A művelési kötelezettség és a hasznosítási kötelezettség között a földterületek tekintetében nem lehet egyenlőséget tenni. A gyomosodás esetleges fajainak eltávolítása nem azonos a művelési kötelezettséggel.

A bíróság ezzel a különleges szakértelemmel nem rendelkezett, azonban a tényállás feltáráshoz nem vett igénybe a földvédelmi közigazgatási eljárás során szakhatóságot (természetvédelmi hatóság), sem szakértőt [Ákr. 71-72.§], a bíróság ugyanezt elmulasztotta. A hozott ítélet erre tekintettel alaptörvény ellenes, mert a felperes indítványozó kötelezettségét nem határozták meg, és vele szemben bírságot alkalmaztak.

A bíróság nem indokolta meg a szankció választását, hogy adott esetben a „művelési kötelezettség elmulasztása” miért járt már első esetben is bírság alkalmazásával, amikor az adott köves, bokros területet, amelyen alapvetően háboríthatatlanul állatok tartózkodnak, nem lehet szántóként művelni! Felperes indítványozó szerint ebben a hatósághoz a hivatalból indított eljáráshoz a bejelentést tevő személyének való „elégítétel” világlik ki, és nem a védett területtel szemben a hatóság ilyen módon való eljárási kötelezettsége.

[28] A bíróság előtti az a „tortúra” amely keresetlevél alapján a közigazgatási határozatok felülvizsgálatára irányult, nem szolgálta az időbeliségi követelmények érvényesülését. Ezt támasztja alá, hogy a keresetlevél elbírálása során az alábbi ügyek keletkeztek a keresetlevélről való döntés során:

Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt:

10.K.27.404/2019.

10.K. 27.551/2019. [AB panasz indítvány került előterjesztésre IV/210/2020. számon].

2. K. 27.652/2019.

Veszprémi Törvényszék előtt:

2. K. 700.802/2020. (jogerős ítélet)

[29] *Hatékony jogorvoslathoz való jog sérelme* [Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bek.].

[30] Indítványozó álláspontja szerint sérült a hatékony jogorvoslathoz való alapvető jog, mert az első fokú bíróság ítélete ellen nem volt lehetőség fellebbezés benyújtására, különösen arra is tekintettel sérelmes ez, mert indítványozóval szemben bírság alkalmazására is sor került.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléklétek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

[31] Indítványozó a bíróságon kezdeményezi az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági végzés végrehajtásának felfüggesztését.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

[32] Indítványozó csatolja I/3 alatt a 2018. május 8-án kelt ügyvédi meghatalmazást, amely kiterjed az alkotmányjogi panasz előterjesztésére szolgáló ügyvédi meghatalmazást.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

[33] Az indítványozó nem járul hozzá a személyes adatai közzétételéhez.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

[34] Indítványozó csatolja a jogerős első fokú ítéletet. (I/1 irat) és a közigazgatási pert megindító keresetlevelet (I/2 irat).

[35] Indítványozó kéri az ügyben keletkezett előzményi iratok beszerzését az indítvány elbírálásához:

Budapest, 2021. február 8.

Tisztelettel:

képviselőként a Dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda

Mellékelt iratok: 3 db

I/1 irat – Veszprémi Törvényszék 2.K.700.802/2020/14

I/2 irat – Felperes 2019. május 8.-án kelt keresetlevele

I/3 irat – Ügyvédi meghatalmazás